

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice šte. 16.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano

v upravnistvu:

za celo leto 6 gl.,

za pol leta 3 gl.,

za četrt leta 1 gl.

50 kr., na mesec

50 kr., pošiljatev

na dom velja me-

sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,

za pol leta 5 gl.,

za četrt leta 2 gl.

50 kr. in za jeden

mesec 85 kr.

Štev. 33.

V Ljubljani v torek 8. aprila 1884.

Tečaj I.

Veliki teden.

Koliko poezije v teh dveh besedih! Vzbujena pomlad kliče na dan cvetje in zelenje, južen veter piše ter ziblje gole, a z debelimi popki posute veje sadnih dreves, in visoko gori pod nebom leti zadnja tropa hripavih žrjavov proti domačemu severu. Bele cerkvice, stoječe krog in krog po holmih in gorah, povsod na okolo, kamor seže oko, blišče se v jasnem solncu, tako prijazno, tako vabljivo — a kmalu ne bo čuti donéčih zvonov; glasne ropotače hrščale bodo od tam ter oznanili, da, kakor narod pravi — Bog odrešenik spava smrtno spanje do bližnjega vstajenja.

In ves teden je nekako polunedeljski. Kmet se ne loti težavnega novega dela, okolo hiše pospravlja in čedi, travnike čisti krtin in listja, in kadar ni drugače, pripelje voz stelje iz gozda. Po opravkih ne hodi daleč, ne v mesto, niti v urade; — mladi njegov sinko studiosus pa, prišel je domov na počitnice, hodi v cerkev k molitvam, kjer pomaga po svoji moči župniku in učitelju peti lamentacije in miserere.

Itak se po mestih useli nekak prazničen duh v vse kroge; mir, mir — to je vsakemu navadno geslo v lepih dnevih velikega tedna.

Zlasti nas časnikarjev se loti sedaj tak miruljubivi čut; z nekako tiho, dobrodejno resignacijo ogibljejo se novih vprašanj in predmetov svojega bojnega poklica, filozofično mirno obračamo pogled v minule dni, katere smo bodi si lahko ali težavno prebili, in po njih ravna se tudi naš ozir v prihodnost — veselo ali neveselo.

Ko smo stopili pred šestimi tedni s svojim listom pred svoje rojake in sodeželane, bili smo si v svesti, da bode sigurno v početku — trnjeva naša pot; kajti koliko raznobarnih nasprotnikov smo poznali, da ne govorimo o žurnalističnih kolegih, katere je, kakor je to naravno, jedino le — konkurenca strašila. Resni ozir na te bi ne bil umesten, ker s politiko sploh nema opravka. Tudi ona stranka,

vladujoča pred nekoliko leti še tako oblastno na Kranjskem in v Avstriji sploh, katera vse žile napenja in vsa sredstva uporablja, da bi izpodkopala ter vrgla sedanji sistem — tudi ona nas ni mogla strašiti. Vedeli smo, da ji bode publicistično podjetje v slovenski besedi že *a priori* neljubo, za to ker je pač slovensko in ker le kot tako rasti more. Da smo pristaši sedanje vlade, to je bilo onim liberalnim nemškim opozicijoncem — še le druga briga. „Kaj pride dobrega iz Nazareta?“ vprašali so se, ko so brali naše slovensko ime. S temi gospodi niti računali nismo, niti se jih bali nismo.

Mnogo pomislekov pa nam je morala vzbujati naša narodna slovenska stranka. Ona je sicer vsa leta Taaffejeve vlade vestna in trdna njena podpora, in niti naši državni, niti slovenski deželni poslanci niso nikdar krenili s tega pota, niso zapustili prapora, na katerem stoji vedno zapisana: enakopravnost avstrijskih narodov. Toda prav v naši slovenski stranki in v masi naroda so še jako živi spomini na minula bridka leta in na boje, katere smo prebili, da se otresemo nogé, s katero je ustavoverna stranka trdno stala na našem tilniku ter dušila naš narodni individualni razvoj, kolikor je mogla. Reminiscence iz onih trdih dnij se ne mogó tako hitro izbrisati, in one tudi prouzročujejo, da prav pri nas — in prav v denasnjih razmerah še vedno povprašujejo posamezni: „Kaj vlada? Kaj nam more ali hoče vlada dati?“ Nezaupanje — dvom — vse to je vkoreninjeno, in krivo je temu postopanje prejšnje vlade; naj sedaj dosežemo to, dosežemo drugo — vse to nikakor še ni dovolj krepko, izbrisati proteklih dni in vkoreniniti povsod trdo prepričanje v resno voljo Taaffejevega režima.

Govoriti nam pač ni treba, kako mnogo-brojno je v nas Slovencih število izvežbanih, v bojih vtrjenih in osivelih agitatorjev, katerim tudi ugodna izprememba ne more biti takoj pristopna, ker so bili uže skoro pozabili nadejati se, da se katerikrat položaj preobrne na bolje.

nem dejanji. Nemški spisal Gustav zu Putlitz. Poslovenil? e) Francosko-pruska voj-ska. Šaljiva igra v jednom dejanji. Spisal Kosta Trifković. Poslovenil Miroslav Málóvrh. Šolski nadzornik. Vesela igra v jednom dejanji s petjem. Spisal Kosta Trifković. Poslovenil Miroslav Málóvrh. — Tedaj sami prevodi! Niti jednega originalnega igrokaza! Žalostno, da Slovenci tako malo gojimo dramatično. Upamo, da nam je slovenska mati uže rodila sina, ki se bode tudi v dramatici mogel meriti z mogočnejšimi narodi. Da bi le predolgo ne čakali tragedije v verzih, katero nam obeta jeden naših najslavnejših pesnikov! Če pa uže moramo prevajati, prevajajmo rajše od naših bratov, srečnejših bratov! Hodimo k Čehom in Poljakom, ki so se v dramatici vzpeli do precejšnje višotine! A bodimo izbirični! Ne zadovoljujmo se z vsako smetjo! Prevajajmo dobre reči dobro!

Koledar za prestopno leto 1884 in kažipot po Trstu. Uredil in založil V. Dolenec v Trstu. Cena 80 soldov. — Slovenski koledar in kažipot po Trstu je zopet lep dokaz čvrstega narodnega gibanja v Trstu. Koliko

One za sedaj slabe *à tout prix* opozicijske tradicije so nas morale strašiti, in nismo se motili, ko takoj početkom nismo pričakovali s cvetjem posutega pota.

Mladih, vročekrvnih in čistiželjnih ambicijonarjev, katere naravni radikalni nagon vodi v nam nasprotni tabor — smo si pa le želeli: vsaka misel, vsaka ideja, vsaka stranka potrebuje prerobjevanja — da izbacne iz sebe, kar je neprikladnega, bodi si prevročega ali prehladnega.

Tako smo pogumno in resno, s trdno voljo in z opravičeno skrbjo stopili pred slovenski svet, in že danes, ko naš mladi list prvokrat gleda krasno Veliko noč, uže danes smelo trdimo, da nas up ni varal. Večina, velika večina slovenskega razumnštva stoji na naši strani, pisatelji slovenski, katerih imena se ne strahijo nobenih tekmecev, so naši sotrudniki, in ideja, katero mi zastopamo, ima pristaše v vseh krogih našega naroda; število njihovo pa ni malo. Zato pa se nam odpira le jasen pogled v prihodnost, in trdno prepričanje, da prava in koristna misel prodere naposled vse zapreke, vodilo nas bode tudi naprej — vztrajne in neomahljive v borbi za blagor naše domovine. —k.

„Narodni dom.“

Občni zbor društva „Narodnega doma“ vršil se je včeraj ob 6. uri v dvorani ljubljanske čitalnice. Da ni bil tako številno obiskan, kakor bi želeli pri tako važnem podjetji, krivo je nekoliko pač to, da se ni izbral za zborovanje ugodni čas. A zbralo se je vendar lepo število članov „Narodnega doma“ in to, kar posebno naglašamo, neumorno delujočih, na čelu jim neutrudljivi predsednik dr. Mosché, kateremu gre zasluga, da je uže umrlo idejo zidanja „Narodnega doma“ zopet oživil in srečno, če prav ne z velikanskimi uspehi, zopet spravil na dan, za kar mu mora hvaležen biti slovenski narod, v prvi vrsti pa ljubljansko mesto.

Slovencev ima s Trstom trgovske in druge zveze! Jako koristen je tedaj ta kažipot za vse one ljudi, ki kupčujejo s Trstom ali imajo tam kaka druga opravila. Zategadelj se je podjetni gospod Dolenec lotil precej težavnega dela in izdal knjigo, kateri je v prvi vrsti namen, seznaniti naš narod s trgovskimi običaji in razmerami prvega avstrijskega trgovišča in središča kupčije skoraj vseh južnih Slovanov. Ako se založniku izplačajo le tiskovni troški, obeta nam za prihodnje leto knjigo še spopolniti in razširiti; voščimo mu tedaj k temu najboljšega uspeha! — Najprej nahajamo v knjigi zgodovino koledarja od najstarejših časov do papeža Gregorija, po katerem se imenuje Gregorijanski koledar. Za tem slede definicije tropičnega leta, sideričnega ali zvezdnega, navadnega in prestopnega, luninega, državnega, cerkvenega i. t. d. i mnogo prorokovanj starih vremenoslovcev in zvezdoslovcev, kakošno bode leto 1884. Zvezdoslovci so prorokovali hudo zimo, ki bode končala z viharim vremenom. (Ne boš, Jaka! Te pa uže nisi pogodil. Stavčeva opomnja.) Vzpomlad bo v začetku mokra in megljena, proti koncu se pa

Listek.

Slovenska književnost.

I.

Pod tem naslovom bomo redno prinašali naznanila slovenskih in na Slovenstvo ozirajočih se knjig, da bodo tudi oni naši čitatelji poučeni o vseh literarnih prikaznih na Slovenskem, ki ne morejo dobiti vseh slovenskih knjig v roke.

V zadnjem času so izšle sledeče knjige: Slovenska Talija. Zbirka dramatičnih del in iger. Na svetlo daje „Dramatično društvo v Ljubljani“. 51. zvezek prinaša sledeče igrokaze: a) Edda. Drama v štirih dejanjih. Spisal Jos. Weilen. Preložil Jos. Cimperman. b) Materin blagoslov ali nova Conchon. Igra s petjem v petih dejanjih. Preložil Jos. Cimperman. c) Na Osojah. Ljudski igrokaz v petih dejanjih (Der Sonnwendhof.) Po S. H. Mosenthalu poslovenil I. Ogri-nec. d) Damoklejev meč. Gluma v jed-

Predsednik dr. Mosché otvori sejo s sledečim nagovorom:

Čestiti gospodje!

Ker se je zbralo zadostno število društvenikov, otvorim II. redni občni zbor „Narodnega doma“.

Presrčno Vas pozdravljam, gospoda moja, in uljudno Vas vabim, da se uspešno vdeležite posvetovanja občnega zbora.

Oziraje se na minulo leto društvenega poslovanja Vam pač ne morem poročati posebno važnega. Odborovo delovanje bilo je naklonjeno skoraj izključljivo izspečavanju naših srečk. Žalibog se nam ni posrečilo, prodati jih toliko, da bi kazalo, uže koncem leta 1883 pričeti s srečkanjem, kakor smo iz prva bili nameravali, temveč odbor bil je prisiljen, posluževaje se svoje pravice, odložiti srečkanje na dan 31. decembra tega leta.

Uzrokov temu neugodnemu uspehu odbor ne more iskati ne v premali navdušenosti niti v nedostatni požrtvovalnosti slovenskega naroda, temveč v tem, da je premalo denarja v deželi in da se od drugih strani preveč finančnih žrtev zahteva od našega prebivalstva.

Toda pri tej priliki mogel je odbor opazovati, s kako navdušenostjo so se drugi slovanski narodi poprijeli našega podjetja ter podpirali naše napore. Trditi smemo, da smo največ srečk prodali na Češkem in v sosedni nam Hrvatski.

Tudi v tem oziru dokazala sta nam češki in hrvatski narod z dejanjsko podporo svojo bratovsko ljubezen. Več odličnih čeških pesnikov in umetnikov namerava izdati album na korist ljubljanskemu „Narodnemu domu“, in dohodek ene predstave v novem narodnem gledališču v Pragi nam je tudi uže obljubljen.

Ravno tako so hrvatska narodna društva v Zagrebu pred kratkem napravila velik koncert na korist našemu „Narodnemu domu“, in če še omenjam, da je banka „Slaviya“ pristopila našemu društvu z ustanovno svoto 1000 gld., sem Vas gotovo prepričal, da je zanimanje za naše domorodno podjetje prodrlo v daljne kroge.

Tudi naši vrli Notranjci so preteklo jesen v Postojini priredili veliko slavnost v prid „Narodnemu domu“ ter nam v ta namen pridobili lepo svoto 1000 gld.

Ne morem tedaj na primernejši način skleniti svojega poročila nego s tem, da povabim slavni občni zbor, naj izreče iskreno zahvalo bratom Čehom in Hrvatom, notranjskim rojakom in sploh vsem, ki so podpirali naše rodoljubno podjetje. Prosim Vas tedaj, da blagovolite ustati, v znamenje, da pritrdite mojemu predlogu.“ (Občna pohvala.)

Tajnik društva, gosp. Hribar, potem obširno razpravlja delovanje odborovo. Isto se je sukalo zadnje leto posebno okoli tega, da se pospeši loterija za „Narodni dom“. Veselica za „Narodni dom“, katera se je imela

spreobrne na lepo. Poletje bo dovelj produktivno blaga neobhodno potrebnega. Jesen bo v začetku mokra, a proti koncu se sprevrže in bo dala čutiti ostrost prezgodnje zime. To leto umre dokaj bogatih in imenitnih žensk; prosti bomo sicer nalezljivih kužnih boleznij, a vojne in velike morije bodo na dnevnem redu. *Vederemo!* Slede koledarji različnih veroizpovedanj, vremenska prorokovanja, deželni godovi, rodopis cesarske obitelji i. t. d. Dalje nahajamo tarifo za pošiljatve po pošti, telegrafno tarifo, mednarodno brzojavno tarifo; glavne Lloydove agencije, pregled Lloydovih parnikov, stan delalcev v Lloydovi ladjetvornici, plutev Lloydovih parobrodov (čas odhoda in prihoda v razne kraje in iz raznih krajev, vožnina). Na strani 65 do 67 so zabeleženi sejmi v Trstu in okolici, v Istri in po Primorskem.

Str. 68 do 76 nam podajajo neko primerjajoče časoslovje od stvarjenja sveta do leta 143 pred Kristom; nadaljevanje bode sledilo v prihodnjem letniku. Od str. 79 do 158 nas vodi kažipot po Trstu in nam našteva vse duhovske in civilne urade, cerkve, društva,

prirediti uže lansko leto, prestavila se je zaradi cesarske slavnosti, in tudi letos o Binkoštih ne bode mogoče, jo prirediti, ampak preložila se bo na prihodnje leto.

Dr. Vošnjak predlaga, naj bi se letos na korist „Narodnemu domu“ priredil v prostorih čitalnice s sodelovanjem čitalnice „bazar“ s prostovoljnimi darovi, kateri bode gotovo, kakor lansko leto, društvu vrgel kacih par sto goldinarjev. Ta predlog se sprejme in tajnikovo poročilo potem odobri.

Blagajnik društva, gosp. dr. Staré, poroča o denarnem položaju društva. Premoženje društva obstoji: v gotovini 500 gold.; pri kranjski eskomptni banki 2641 gold.; v kranjski hranilnici 9179 gold. 69 kr.; pri notranjskem hranilnem društvu 890 gold. 28 kr.; 29 prioritet ogerske severo-vzhodne železnice po kurzu 7986 gold. 60 kr.; 3 obligacije kranjske zemljišne odveze v vrednosti 3150 gold., skupaj tedaj 24347 gold. 57 kr. premoženja. Poročilo blagajnikovo se odobri.

Gosp. Fr. X. Souvan mlaj. poroča v imenu pregledovalnega odseka, da je isti knjige in društveno blagajnico našel po polnem v redu; po predlogu gosp. Hribarja izreče zbor pregledovalnemu odseku za njegov trud zahvalo.

Gosp. drd. Ig. Kotnik poroča o prenašedbi §§ 2. in 4. društvenih pravil, katera meri na to, da se deleži od 200 gold. znižajo na 100 gold. in da se delež 100 gold. vplača lahko v štirih obrokih po 25 gold. Predlog se sprejme.

Dr. Vošnjak misli, da je svota 200000 goldinarjev za zgradbo „Narodnega doma“ previsoka in da bi zadostovalo poslopje za kakih 60000 gold. Tajnik gosp. Hribar ugovarja, da mora biti zgradba „Narodnega doma“ monumentalno poslopje, pravi „Narodni dom“ za vse Slovence, ne samo poslopje za Ljubljančane. Kakor hitro se bode s prostovoljnimi darovi in loterijo nabralo 100000 gold., se bode druga polovica po deležih kaj lahko dobila.

Na predlog dr. Vošnjaka izreče se odboru za njegovo uspešno delovanje zahvala. Predsednikom izvoli se jednoglasno dr. Mosché. V odbor gospodje: dr. Karol Bleiweis vitez Trsteniški, Fran Fortuna, Ivan Hribar, dr. Anton Jarc, dr. Ignacij Kotnik, Ivan Murnik, dr. Fran Papež, Andrej Senekovič, Ferdinand Souvan, dr. Josip Staré in Fran Hren.

V pregledovalni odsek se izvolijo gospodje: dr. Zupanec, dr. Munda, Fr. X. Souvan, Janko Knez in Ignacij Valentinčič. Potem sklene predsednik zborovanje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Vsi časniki pišejo sedaj o avstrijsko-ogerski volovji vojski. Z jedno samo izjemo

časopise, trgovce in obrtnike. — Nam se zdi knjiga relativno zelo zanimiva in važna in se nadejamo, da jih bode prvemu letniku sledilo še mnogo. Ne tajimo, da bi se ne dala kaka malenkost tu pa tam popraviti, kar se bode gotovo zgodilo prihodnje leto. A da bi bila knjiga tako slaba, kakor jo je narisal „senčnati „Narodov“ podlistkar“, da bi bila ta knjiga najslabejša slovenska knjiga, to pa nikakor ne! A „senčnatemu podlistkarju“ je strast, besna strast narekovala besedo. Prečitaj knjigo in prepričal se bodeš o tem!

Narodna biblioteka podjetnega novomeškega knjigotržca g. Krajca nam podaja v sedmem snopiču „Krvno osveto“ iz spisov črkeškega častnika, prosto predelano po Franu Mirovčkovem, v osmem in devetem po Ivana Turgéneva povest „Nesrečnico“, poslovenjeno po I. P. Anonimus I. P. je razven nadepolnega Karola Štreklja, najtemeljitejšega poznatelja slovanskih jezikov in literatur med mlajšimi Slovenci, brez dvojbeno najboljši prelagatelj ruskih spisov; prevod kaže povsod, da se je prelagatelj po mogočesti držal izvirnika ter da ni prelagal po posrednikih, po

(„N. fr. Pr.“) zagovarjajo vsi brez razločka stališče dunajskega namestništva in pripoznajo potrebo, da se Dunaj oslobodi vpliva požunskih velikih živinskih kupcev, ki imajo namen, našo stolnico izsesavati s svojim živinskim semnjem ob naši meji. Obče obsojujejo listi strastno pisavo in silni hrup, ki so ga zagnali ogerski listi; nekateri izmed teh celo pravijo, da bi poslali oborožene honvede proti naši polovici, ko bi ne imeli z nami jednega vladarja.... Predsednik ministerstva Tisza in državni tajnik Matleković došla sta na Dunaj, da vredita stvar, ki je vzbudila toliko krika. Ogri menijo, da naredba nasprotuje carinski in kupčijski pogodbi med obema državama; žugajo z represalijami, ako se naredba namestništva nižje-avstrijskega ne razveljavi. Novejše vesti poročajo, da reč še ni odložena. Grof Taaffe menda terja, da se nam dokaže, je li odlok res zoper kupčijsko pogodbo z Ogorsko, med tem ko ogerska vlada brezpogojno razveljavo dotične naredbe zahteva. Stvar se bode pač v malih dneh razmotala in upati je, da se ta „volovja vojska“ v kratkem reši povoljno za obe stranki.

Časniki so polni poročil o pogrebu ranjcega poslanca Kurande. Ljudstvo se je vdeležilo v ogromnem številu spreveda; posebno politični prijatelji umrlega so spremljali v obilni množici svojega kolega. Na grobu sta govorila židovska pridigarja dr. Jellinek in Gudemann, potem dr. Herbst, predsednik časnikarskega društva „Concordia“ Weilen in mestni odbornik pl. Borkenau.

V Trstu je 8. aprila počila zopet petarda pred kadetno šolo; škode ni napravila nikakršne. Petarde, to so korajžni čini pristavšev velikolaške ideje v Trstu!

Tuje dežele.

Iz Berolina poroča „Montagsblatt“, da je turška vlada popraševala pri velevladstvih, bi li ne bilo umestno sklicati evropejsko konferenco za ureditev egiptovskih zadev. A vlade smatrajo to stvar še nezrelo in ko bi Porta v istini predlagala tako konferenco, bi osrednja tri evropejska cesarstva ne privolila v to. Sedaj smatrajo vsi Angleško še dovelj močno, urediti egiptovske zadeve.

V Belgiji pride morebiti v kratkem zopet klerikalna stranka na krmilo. Sedanja liberalna večina v zbornici znaša 20 glasov; a pri sedanjih volitvah, ko se ima voliti polovica vseh poslancev, je mogoče, da pridobé klerikalci deset sedežev. Potem imajo večino in ministerstvo bi moralo narediti prostor nasprotnikom.

Listi so pisali, da je norveška vlada tajno vprašala razne velevladstvi, bi jo li podpirale pri kacem konfliktu z norveško zbornico. Sedaj oficijalni listi odločno zanikavajo ta poročila.

Iz Petrograda zvedamo, da utrjuje ki-neška vlada zapadne meje svojega cesarstva

hrvatskem ali celó nemškem prevodu, kar kaj radi delajo nekateri brezvestni pisarji. Narodna biblioteka nam je podala v I., II., III. in V. snopiču ponatis Kasteličeve „Kranjske Čebelice“ s temeljito oceno prof. Peruška, v IV. snopiču pa Kodrovo povest: „V gorskem zakotju.“ Ker je cena posamičnemu snopiču le 15 novč., upamo, da bodejo te knjige prodrle v najsiromašnejšo kmečko kočjo in širile omiko in budile ljubezen do domovine med premilim našim slovenskim narodom. Gosp. Krajcu pa želimo najboljšega uspeha! Ker smo uže pri tem, naj omenimo še nekaj!

Našemu slovenskemu razumništvu primanjkuje elegantne narodne biblioteke. Časih bi hotel kdo pokloniti komu elegantno slovensko knjigo. Ali kje je dobiti? Če uže hočeš in moraš tedaj kaj pokloniti, kupiti moraš nemško knjigo. Kako slastno bi segli naši razumniki po elegantnem Prešrnu, Levstiku in Jenku! To željo nam hoče ustreči gospod Bamberg, za kar mu bomo zelo hvaležni; podal nam bode v enem meseci Gregorčiča I. zvezek v krasni pomnoženi opravi, za tem Prešrna, Jenka in druge.

med Tesingtufo in Jarkandom. Pri Kašgaru, ne daleč od ruske meje, zbira kitajska vlada vojake v vtrjenem taboru.

Vest, da je ruska vlada sklenila veliko posojilo, je v Petrogradu po polnem neznana. Inozemski časniki so jo prinesli svojim vernim čitateljem kot novopečeno aprilsko — raco.

Izjava italijanskega ministerskega predsednika o stališči Italije v tripel-alijanci je prouzročila občno zadovoljnost onikraj Alp in tudi pri nas. Vendar je videti, da ministerstvo samo nema prav trdnega temelja. Zdi se, kakor da bi Lahy Depretisa uže nekoliko sili bili, ker že osmo leto stopa prednje, če tudi vedno v novi zabeli.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 4. aprila. (Izvirni dop.) Čestokrat čujejo se pritožbe starišev, vzlasti po kmetih, da se njih hčerke v šoli večinoma le plesti učé, tega pa, česar najbolj potrebujejo, v celi šolski dobi ne vidijo. Na mislih imamo namreč šivanje.

Učni načrt od 19. grudnia 1874, št. 2764, izraža prav dobro namero pouka v ženskih ročnih delih: Učenke naj se izurijo toliko v tej stroki, da bodo v stanu oskrbovati domača ročna dela. In med ročna dela spada v prvi vrsti poleg pletenja šivanje.

Vsaka hčerka, bodi si kmetska ali gosposka, mora znati šivati. In kaj počne gospodinja, kateri je Bog podaril troje, četrto otročičev brez šivanja? Za vsako malo stvar šiveljo v hišo, to vendar ne gre. Vzlasti po kmetih se takoj spozna gospodinja, ki ume šivati: otročiči njeni so čedno zakrpani; nasprotno pa so raztrgani, da se človeku v srce smilijo, razcapana deca.

Šivanje je torej brezdvajbeno najpotrebnejši predmet v ženskih ročnih delih. Vendar se v ljudski šoli jako, jako malo gleda nanj in potrat se mnogo druzega časa, precej denarja za večno dolgočasno pletenje in izdelovanje družih nepotrebnih lepotarij, na najpotrebnejše pa, na šivanje — premalo se jemlje ozir. Iz tega tudi izvira, da priprost narod ženskih ročnih del pouka v šoli nikakor ne ceni po vrednosti in še nasprotuje mu trdoglavo tu pa tam. Vsemu temu pa se lahko v okom pride, ako prično naše gospodičine učiteljice po ljudskih šolah malo več v šivanju poučevati, kakor so do sedaj, in preprosti narod bode jim iz srca hvaležen, in to ne brez vzroka.

Iz Trsta, 7. aprila. (Izv. dop.) Sinoči ob 9. uri razpočila se je petarda v *Via Coroneo*, kjer je šola kadetov. V teh ulicah irredenta najraje svoje burke vganja, razpočilo se je v ravno teh ulicah uže več kot deset takih petard. K sreči ni sinoči nikogar poškodovala, kar je znamenje, da je dotični pobalin pustil jako kratko tlanko, ko je petardo pod zid položil. V hipu je bilo vse polno ljudstva na

Tudi med brati Srbi izhaja „Narodna biblioteka“ bratov Jovanovičev v Pančevem, koje 74. zvezek prinaša novo povesti našega najboljšega pripovedovalca Janka Krsnika „Stara slika“, ki je v „Ljubljanskega Zvona“ drugem letniku izhajala pod imenom „Luterski ljudje“. Čudno se nam zdi, da so Srbi tako svojeoblastno naslov pripovedke prekrstili; to sicer ni običajno. Cena knjižici je 16 novčičev.

Mlada leta. Naši deci napisal Josip Gradačan. V Ljubljani. Ob piščevih troških natisnili J. Blaznika nasledniki. 1884. 48 str.

Pseudonim Gradačan, mlad jurist, nam je uže iz „Vrtca“ dobro znan otroški pisatelj. V imenovani knjižici nam prav ljubko slika prizore in dogobe mladih let, popisuje nam „prihod kraljice“ (spomladi), vodi nas „po domačem holmci in visoki gori“, pelje nas na „seno“, in „pod smreko“, kaže nam domači „ulnik“, riše nam mladeniča „na poti“, ki je s potno torbo na rami in solzami v očeh podal dragi mamici roko in pogledal malo med svet, opisuje radost „vrh hruškovega drevesa“, pripoveduje, „kako se jazbecu kuri“, „kako je člo-

mestu, straže so pobrale ostanke ter *corpus delicti* odnesle na policijo. Čuje se, da je policija irredentovcu na sledu. Ljudstvo je bilo razjarjeno in gorje zločincu, ako bi ga bilo v pest dobilo, raztrgalo bi ga bilo na kose. Ta čin je zopet tržaško vprašanje za korak približal njegovi rešitvi, sinočna petarda je zopet migljaj, da je v Trstu mnogo gnjilega, katera gnjiloba je nekatere elemente posredno ali neposredno okužila. *Caveant consules!*

Avstrijska eskadra, obstoječa iz oklopnice: „Tegetthoff“, „Lissa“, „Ferdinand Maks“ in „Habsburg“, prijadrala je v petek v tukajšnjo luko in bode ostala kacic 15 dni v Trstu. V soboto ob 8. uri, ko se po navadi zastave na brodovji izobesijo, pozdravila je ruska oklopnica „Vojvoda Edinburški“ naše ladjeve z 31 streli, avstrijske ladje so enako odzdravljale. Kakor se od mornarjev poizvé, bode koncem tega meseca na isterskih in dalmatinskih obalah velikanski pomorski manever pod poveljništvom podadmirala Sternecka, kateri se je v ta namen v soboto podal na Dunaj v mornarsko sekcijo vojnega ministerstva. Naše vojno brodovje je tako izvrstno, da celó oprezna Italija, ki ga po številu ladij daleč presega, nevošljivo gleda na avstrijsko mornarstvo, katero je tako slavno pri Visu leta 1866. pokazalo, da je kos, tudi proti večji moči se bojevati in zmagati. Le škoda, da so naše finančne razmere preneugodne, da bi se moglo vsako leto bolj ozirati na vojno marino, kajti Avstrija potrebuje še enkrat toliko brodovja, kakor ga sedaj ima.

Ako nastane kaka vojna, na katero moramo vedno pripravljeni biti, postane akcija avstrijskih vojnihi ladij jako težavna pri raztegnjenih obalah od Bara do Trsta, tem več, ker Dalmacija nima nobene železniške zveze z notranjimi deželami. Vtrditi morske obale je skoro nemogoče, kajti bilo bi predrago, te utvrdbे nadomestujejo oklopnice in so tako rekoč plavajoče trdnjave.

Trst je stopil v vrsto drugih velikih mest, kar se tiče statistike samoumorov, skoro ga ni dneva, da ne bi čitali o samoumorih v lokalnih časnikih. Minoli teden umoril se je nek gospod na originalen način. Peljal se je na tržaško katoliško pokopališče, plačal voznika, šel na mirodvor, vzel dolg nož iz suknje, si ga nastavil na srce in potem pal vanj, da mu je srce prebodel. Bil je takoj mrtev.

Minoli petek pripeljalo se je iz dunajske tehnike 30 študentov pod vodstvom profesorja vit. Hauffeja. Dunajski gostje ogledali so si Lloydovo ladjetovornico, novo luko, avstrijske in rusko oklopnice in vse tržaške znamenitosti, potem pa se baje podajo tudi v Benetke.

Razne vesti.

— (Mož z največimi dekoracijami.) Te dni se je produciral na pruskem cesarskem dvoru umetnik zamorec, virtuozi na goslih, z ime-

veku pri sreci, kedar prvič dihurja sreča“ itd. Ali svetovali bi gospodu Gradačanu, ki kaže lep pripovedovalen talent, naj se temeljito učí slovenski slovnici, da ne bomo čitali več med drugim takih slovniških hib: „k domačem ognjišču“ (str. 9), „s počasnimi koraci“ (str. 20). Pač je pravilno „počasni koraci“, ker imajo moški a — samostavniki s končnim trdim konzonantom v staroslovensčini v nom. pl. i, pred katerim se goltniki (k, g, h,) spreminjajo v sičnike (c, z, s), a v instrum. jim je končnica y, pred katero se ne vrši nikaka glasovna prememba. Tudi bi mu svetovali, naj se ogiblje prepogostim lokalizmom in novim obrazbam, kakor „firkne“, „drobcken“, „kriventast“ itd. Sploh pa naj se zateče vsak, kdor hoče kovati nove oblike in besede, v Miklošičevo „Vergleichende Stammbildungslehre der slavischen Sprachen“. Iz tega neusahljivega vira naj zajema poprej potrebnih naukov!

Zenitne ali svatbine navade in napitnice z godčevskim katekizmom iz slovenjebistriške okolice na Štajarskem. Zapisal Lovro Stepišnik. Maribor. Tisk in zaloga J. Leona. 1884. Znano je, da napredujoča omika

nom Brindis de Salas. Mož je uže dosti dežel prepotoval ter žel za svojo igro povsod ogromno pohvalo. V častno priznanje virtuozi igre dobil je uže nešteto mnogovrstnih dekoracij. S svojim tako pisanim naprsjem vzbudil je pri poslušalcih ironične nasmehe ter izzval iz cesarjevih ust sledečo izjavo: „Glejte no, ta mož ima še več odlik, nego jaz!“ Vkljub tem odlikam se služinčad ni tolikanj spoštljivo njemu nasproti obnašala, kot se je njemu naravno in primerno zdelo. Vsled tega se je z njimi zbesedil ter dejal, da naj ga ne zamenjujejo s zamorcem (slugo) princa Karola, s kojim sta si le v črni barvi kože jednaka.

— (Priprosta oprava.) Sedaj biva kraljica tahitiških otokov v Parizu in vsled navzočnosti tuje vladarice spominjajo listi na sledečo zgodbo: Princ Joinvillski vrnil se je l. 1840 domov iz potovanja okoli sveta. Raznim prijateljem je prinesel dokaj zanimivih „odpustkov“ in spominov na tuje kraje, katere je bil prehodil. Sestri svoji pa je dejal: „Ljuba moja, tebi sem prinesel popolno opravo neke oceanske kneginje.“ — Prinčezinja veselo iznenadena vsklikne: „Izvrstno, na prihodnjem balu hočem vso to krasoto obleči!“ Knez potegne iz žepa ovratno vrvice in uhane iz školjk ter jih ponudi sestri. „Ah, kako krasno! In kje so druge stvari?“ — „Kake stvari?“ — No, obleka! — „To je vse, kar je nosila oceanska kneginja,“ odvrne brat... Prinčezinja pa ni šla v tej obleki na bal.

— (Vpliv političnih dogodkov pri na duhu bolnih.) Francoski zdravnik Legrand de Saulle je v svojih razpravah o imenovanem predmetu povodom francosko-pruske vojske sklepal, da politični dogodki sploh nimajo toliko vpliva na naravnega človeka, da pa pospešujejo bližajoče se zlo pri slabotnih ljudeh, ki so perijodični norosti podvrženi. Bilo je največ norcev pijano norih v začetku vojske, ko se je šlo za to, da so si dajali ljudje pogum za vojsko s pijačo. Po bitki pri Sedanu so se nagibali k plašljivi melanholiji, povsod so videli Pruse, ki jih zalezujejo, ki jih preganjajo, ki so jim za petami. Za časa pariškega obleganja med lakoto se jih je polotila vsled oslabljenja besnost in poskusi umorov, posebno v delavskih, obrtnijskih in nižjih uradniških krogih. Ob enem se jih je polastila strast do iznajdb. Govorili so o najpopolnejšem smodniku, o nečuvnih sredstvih za oprostitev Pariza, o plinu, o čudnih tekočinah, s kojimi bodo Pruse vničili. Na stotine in tisuče jih je s tem namenom prosilo za avdienco pri generalu Trochu-ju. Izid avdience, če se jim je uže dovolila, je bil ta, da so jih morali kot nore pripreti. Besni so vpili: Prusi, vmorite me, vmorite me, tukaj so! Po končanem obleganju so izumili sredstva, rešiti Francijo iz pogube. Nekdo se je ponudil Thiersu, da bo napravil za poravnanje vojskine odškodnine za pet milijard napačnih bankovcev, katere bi se nič slutecim Prusom lahko dalo, zopet drug je cinkovino zlatil, da bi jo dajal Prusom za prave Napoleonsdore.

— (Vedno galanten.) Mlad gospodič je imel navado, da je svoje poljube, ki jih je dajal damam na roke, vedno le nekako „markiral“, a

vedno bolj izpodriva stare slovanske običaje in navade; narodne pesni in pripovedke vedno bolj ginejo med ljudstvom. Zategadelj moramo skrbeti, da otmemo še o pravem času kolikor mogoče narodnega blaga „zavistnemu pozabljenju“, da govorim s Horacijem. Hvaležni smo tedaj priprostem štajarskemu mlinarju, da nam je opisal ženitninske običaje svoje ožje domovine. Podlistek jednake vrbine o ženitninskih običajih v cerkljarskih hribih na Tolminskem nam je prinesla pred jednim mesecem tudi goriška „Soča“.

Pregovori. Na Dunaji. Založila britanska in inozemska sveto-pisemska družba. 1883. Kakor popreje izdani „evangeliji“ in „psalmi“, pisani so i pregovori v preprostem, lepem in čistem jeziku; prelagatelj jim je odlični slovenski pisatelj. Evangelije smo primerjali s staroslovenskim tekstom in časih obžalovali, da se je prevod tu pa tam malo preveč odstranil od staroslovenske sintakse. Zeló potrebno bi bilo, da bi se naši duhovniki, ki pišejo cerkvene knjige, učili staroslovensčini, temu uzornemu, lepoglasnemu in oblikovitemu jeziku naših pradedov!

ne v istini pritiskal na drobne prsteke. Necega večera se je poslavljajal od ljubeznive gospé; poklanja se ji, poprime njeno roko in poljubi zopet — v zrak. „No,“ reče dama malo razžaljena, „vaših poljubov človek kar nič ne čuti — ali morebiti poljubljaate zraven roke?“ Odpustite, milostiva, odvrne galantni lažnjivec, „vaša roka je pa tudi v istini tako mala, da se človeku lahko kaj takega primeri...“

— (Lasje s perijodično različno barvo.) Da lasje vsled skrbi, strahu ali tuge osivé, se zgodi večkrat; da pa barva človeških las časoma menjuje in zopet prejšnja postane, opazilo se je dosedaj gotovo še le v prvič v dalldorfski norišnici na 13letni nori deklici, koja je prišla tje 1. aprila 1880 in umrla neozdravljena v juniju lanskega leta. Pravilno vsacih 8 do 14 dni so jo napadali krči ter je bila ravno tako v perijodičnih dobah razburjena ali pa mirna. Že v prvih mesecih njenega tamošnjega bivanja se je opazilo, da so bili njeni lasje časih temni, časih svetli, vendar se temu ni pripisavalo nikake važnosti. Slednjič se je pa razvidelo, da je z različno barvo las v dotiki različni duševni položaj, da je imela, če je bila mirna, rumene, če je bila razburjena, rdeče lase. Prehod iz jedne barve v drugo je trajal 3 do 4 dni in barva se je obdržala krog tedna dni.

Domače stvari.

— (Kranjski deželni zakonik.) Danes je bila izdana in razposlana IV. številka kranjskega zakonika. Obsega: pod št. 7. razglas ces. deželnega predsednika z 10. marcijem 1884, št. 596 pr., o prikladi k užitinskemu davku na vino, vinski in sadni mošt, s katerim se ima deloma pokriti potrebščina zemljišno-odveznega zaklada za l. 1884; pod št. 8. razglas deželnega odbora kranjskega z 14. novembrom 1883, št. 7242, kateri razpisuje darila za uničenje vidre.

— (Šolske knjige za vbogo šolarje.) Za šolsko leto 1884/85 reprezentujejo kranjskim ljudskim in meščanskim šolam iz c. kr. zaloge šolskih knjig vbogim šolarčkom podarjene knjige svoto 1772 gld. 95 kr. Od te svote pripada na šolski okraj: Postojina 160 gld. 30 kr., Kočevje 198 gld. 98 kr., Krško 206 gld. 12 kr., Kranj 156 gld. 17 kr., ljubljanska okolica 175 gld. 41 kr., Ljubljana 104 gld. 6 kr., Litija 107 gld. 17 kr., Logatec 149 gld. 20 kr., Radovljica 97 gld. 14 kr., Novo Mesto 192 gld. 75 kr., Kamnik 102 gld. 35 kr., Črnomelj 123 gld. 30 kr., vkup torej 1772 gld. 95 kr.

— (Detomor?) Danes zjutraj so našli mrtvo novorojeno dete ob Ljubljani pod Fužinami. Preiskava bode pokazala, če se je tu vršil detomor ali če je otrok uže mrtev na svet prišel.

— (Comel pl. Sočebanski), c. kr. stotnik in znani slovenski pisatelj, sedaj v Kromerizu na Moravskem, izdal je zopet novo knjižico z naslovom: „Kratek pouk o zemljišči“ (Terrainlehre), slovensko-nemški, c. kr. slovenskim vojakom v uporabo po vprašanjih i odgovorih. (Z 2 podobama). Dasi je ta knjižica namenjena samo vojakom in je več ali manj šolska knjiga, segel bode gotovo z veseljem po nji, kdor se za stvar zanima. Pisana je v lepi, lahko umevni slovenščini, šteje dvakrat 23 strani in velja 20 kr.

— (Roparsk napad.) Jero Kovač, 66letno osebenico iz Sklendrovega grabna (v litijem okraji), napal je 4. t. m. na desnem obrežju Save med Bevkami in Zagorjem neznan mož ter ji je s silo vzel 2 gld. gotovine. Lopov, okolo 60 let star in slabo opravljen, utegne biti berač ali eigan.

— (Požarna kronika.) V Notranjih Goricah je 5. t. m. nastal ogenj, ki je v teku treh ur pokončal tri gospodarska poslopja in mnogo sená. Ljudje so požrtvovalno gasili, a zaradi obilega goriva ni bilo moči rešiti omenjenih poslopij. Škode je 2130 gld.; dotični posestniki, Ivan Seljan, Pet. Velkavrh in Ant. Čot, so bili deloma zavarovani. Ravno tistega dne je gorelo v gorjanskem selu Jurna vas. Peterim posestnikom in jednemu kočarju je pogorela skorej vsa imovina. Cerkveni stolp so komaj rešili. Ljudje so bili skoraj vsi v svojih oddaljenih vinogradih; vrnivši se nazaj, našli so

vpepeljena domovja. Jednemu je zgorel denar za ravnokar prodana vola in trije prešiči. Jok in beda ubogih ljudij segala sta človeku do dna srca! — Zavarovani so bili štirje posestniki. — Temu poročilu o požaru v Jurni vasi pri Rudolfovem dostavljamo še naslednje podrobnosti: Ogenj je nastal v skednju Ant. Beléta; od tam se je naglo širil in se brzo prijel tudi hiše in gospodarskih poslopij omenjenega posestnika. Veter je pognal pogubni element kmalu med poslopja sosedov in v kratkem so gorele štiri druge kmečke hiše in dotična gospodarstvena poslopja. Ogenj je tako divjal, da ubogi ljudje niso skoro nič rešili, še hišne oprave in obleke niso mogli spraviti v zavetje. Škode je mnogo čez 8000 gld., zavarovani so bili pa samo štirje posestniki, in sicer vsi skup le za 1600 gld. — Ljudij se ni nihče ponesrečil, pač pa so zgoreli zgorej imenovanemu Ant. Belétu trije prešiči. — Pravijo, da je bila zopet neprevidnost uzrok strašnemu požaru. Gostač Janez Belé, 75letni starček, je šel menda s pipo v ustih v skedenj Ant. Beléta po krme. Iz pipe je padel otrinek v steljo in takoj je švignil plamen po konci. — Okrajni glavar v Rudolfovem je zaukazal nabirati v svojem okraji milih darov; beda je res velika in želeti je, da dobre roke položé obilih darov na altar človekoljubja! — Lesena kočja Janeza Kosca iz Vodice pogorela je 4. t. m. do tal. Zanetila je baje iz neprevidnosti stara ženica, ki je stanovala v pone-srečni bajti. Škode je 250 gld., a lastnik je bil zavarovan za 200 gld.

Popravek. V včerajšnji uvodni članek „Novo društvo“ urinila se je neljuba pomota. Društveniki „Kosmos“-a namreč ne plačujejo 30 kr. na mesec, temveč na leto.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Rim, 8. aprila. V zbornici je minister-ski predsednik imenom vlade izjavil, da eksekutivna oblast ne more ovreči sodnijske razsodbe o propagandi, da je pa vlada pripravljena, pri izvršitvi razsodbe dovoliti vse olajšave, katere se ujemajo z italijanskim pravom.

Bukarešt, 8. aprila. Ker se zbornica z včerajšnjim sklepom ni ozirala na zahtevanje miniserskega predsednika, da se določi dnevni red za obravnavo revizijskega načrta, je kabinet dal svojo ostavko.

Budimpešta, 7. aprila. Državni tajnik Matleковиć in ministerijalni svetnik Lipthay sta odpotovala z brzovlakom na Dunaj v zadevah ukaza o vpeljavi pitane živine z Ogerskega.

Pariz, 7. apr. Senat se je izjavil s 138 proti 125 glasom za škrutinij po imenikih za vsak arrondissement pri pariških mestnih volitvah, navzlic temu, da je vlada podpirala navsote poslaniške zbornice. Potem je senat zavrgel vso municipalno postavu s 170 proti 69 glasom. Sedanji status se tedaj ne bo spremenil.

Kahira, 6. aprila. Nubar paša je izročil danes kedivu svojo ostavko, ker mu ni mogoče skupno delovati s Clifford Lloyd. Kedive do sedaj demisije še ni vzprejel. Nubar paša bil je tudi pri Mr. Baringu in mu naznanil svoj sklep.

Kahira, 7. aprila. Vstajniki so zaprli vse ceste nad Berberom. Rodovi med Shendyjem in Kartumom so se javno pridružili vstaji. Bati se je, da bosta tudi Berber in Dongola kmalu obkoljena. Od Gordona ni bilo uže od 23. marcija nobene vesti.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 8. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankoveih	79.75
» » » » » srebri	80.90
Zlata renta	101.35
5% avstr. renta	95.40
Delnice národne banke	846.—
Kreditne delnice	319.80
London 10 lir sterling	121.35
20 frankovec	9.60 ⁵
Cekini c. kr.	5.69
100 drž. mark	59.25

Uradni glasnik

z dne 8. aprila.

Razpisane službe: Na jednorazredni ljudski šoli v Robu služba učitelja z letno plačo 450 gold. in prostim stanovanjem; prošnje do 15. maja okr. šol. svétu v Kočevju. — Služba okrajne babice v občini Vinice z letno nagrado 48 gold.; prošnje do 1. maja okr. glavarstvu in Črnomlju.

Eks. javne dražbe: V Logatcu posestvo Julije, Evgenije in Emilije Milavec (5300 gold.) dne 24. maja, 26. junija in 26. julija. — V Metliki posestvo Jan. Habjana iz Metlike (600 gold.) dne 30. maja, 28. jun. in 26. jul.; posestvo Mart. Prusa iz Draščic (600 gold.) dne 30. maja, 28. jun. in 26. jul.; posestvo Petra Lukaniča iz Cerkviša (1315 gold.) dne 3. maja, 4. jun. in 4. jul. (2. narok); zemljišča Mart. Vraničarjeva iz Slamne Vasi dne 9. maja; zemljišče Marke Pašiča iz Draščic dne 3. maja, 4. jun. in 4. jul.; zemljišča Marke Šavorna iz Dola (960 gold.) dne 24. maja (3. narok); zemljišča Matije Bajuka iz Radovice (1273 gold.) dne 24. maja; zemljišča Mart. Švajgerja iz Nadliška (786 gld.) dne 24. maja. — V Črnomlju zemljišča Jak. Pavlešiča iz Brezja (350 gold.) dne 23. maja, 28. junija in 18. jul.; zemljišča Jos. Šterbenca (67 gold.) iz Rodic dne 23. maja, 20. jun. in 18. jul. — V Vipavi posestvo Fr. Štibilovo iz Ustja (782 gold. 55 kr.) dne 28. jun., 29. jul. in 29. avgusta.

Umrlí so:

V bólnici:

Dne 5. aprila. Andrej Vuchte, kolar, 44 l., želo-dečni rak. — Lovro Mandelc, delavec, 66 l., oslabljenje. Dne 6. aprila. Jera Bradač, gostinja, 64 l., na-duha.

Tuji.

Dne 6. aprila.

Pri Maliči: Frank, trgovec iz Berolina. — Eisler, trgovec iz Budimpešte. — Oblak, Hirsch, Berner in Deisch, trgovci z Dunaja. — Waffen, fabrikant iz Ljubna.

Pri Slonu: Spiegler, potovalec z Dunaja. — Papp, potovalec iz Budimpešte. — Herzog, potovalec z Reke. — Prister, inženér iz Zagreba. — Neumann, potovalec iz Siska. — Jeglič s soprogo iz Logatca.

Pri Južnem kolodvoru: Barleš, potovalec z Dunaja. — Giofornelli, zasebnik iz Verone. — Venzenzjan, zasebnik iz Vidma (Ital.)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
7. aprila	7. zjutraj	732.85	+ 9.1	zp. sl.	obl.	
	2. pop.	729.36	+16.5	sz. sl.	»	0.00
	9. zvečer	728.02	+12.6	brevz.	»	

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

m tudi sledeče knjige:

Cimperman, Pesni. 60 kr.
Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Haderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
Kačič-Miošić, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Klaić, Lehrgang der kroatichen Sprache, I. II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje. 1 gld. 20 kr.
Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
Orožen Val, Spisi. 60 kr.
Padar, Zakon in žena. 40 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
— Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
— III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Tomšič, Dragoljubci. 45 kr.
— Peter Rokodelčič. Vez. 45 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme. 1 gld. 80 kr., elegantno v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Žnidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.